

Na osnovu člana 228. tačka 8. Ustava Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, Savezno izvršno veće donosi

UREDBU O RATIFIKACIJI KONVENCIJE MOR-A O LEKARSKIM PREGLEDIMA POMORACA

(Sl. list SFRJ - Međunarodni ugovori br. 3/67)

Osnovni tekst na snazi od 07/04/1967 , u primeni od 07/04/1967

Član 1.

Ratifikuje se Konvencija broj 73 o lekarskim pregledima pomoraca, usvojena na XXVIII zasedanju Opšte konferencije Međunarodne organizacije rada u Seattle-u 29. juna 1964, koja u originalu na francuskom jeziku ^[1] i u prevodu na srpskohrvatskom jeziku glasi:

KONVENCIJA 73

KONVENCIJA KOJA SE ODNOSI NA LEKARSKI PREGLED POMORACA

Opšta konferencija međunarodne organizacije rada, koju je sazvao, u Seattle-u Administrativni savet Međunarodnog biroa rada, gde se i sastala 6. juna 1946. godine, u svoje dvadeset osmo Zasedanje, pošto je odlučila da usvoji razne predloge koji se odnose na lekarski pregled pomoraca, pitanje koje predstavlja petu tačku dnevnog reda zasedanja, pošto je odlučila da ovi predlozi dobiju formu međunarodne konvencije, usvaja, dvadeset devetog juna hiljadu devet stotina četrdeset šeste godine, nižu konvenciju, koja će biti nazvana Konvencija o lekarskom pregledu pomoraca, 1946. godine.

Član 1.

1. Ova konvencija primenjuje se na sve pomorske brodove, javne ili privatne svojine, koji u komercijalne svrhe služe transportu robe ili putnika i koji su registrovani na teritoriji za koju je ova konvencija na snazi.

2. Nacionalnim zakonodavstvom će se utvrditi kad će se neki brod smatrati pomorskim brodom.

3. Ova konvencija se ne primenjuje:

- a) na brodove čija je bruto nosivost do 200 registarskih tona;
- b) na drvene brodove, primitivne konstrukcije, kao što su "dhows" i džunke;
- c) na ribarske brodove;
- d) na male brodove koji plove u vodama rečnog ušća.

Član 2.

Uz rezervu mera koje bi trebalo preduzeti i koje bi omogućile da se utvrdi da gore pomenuta lica uživaju dobro zdravlje i da ne predstavljaju nikakvu opasnost po zdravlje drugih lica na brodu, ova konvencija se primenjuje na sva lica koja su zapošljena u bilo kojem svojstvu, izuzimajući:

- a) pilota koji nije član posade;
- b) lica zapošljena na brodu od strane poslodavca koji nije brodovlasnik, isključujući oficira ili radio-operatora u službi nekog radiotelegrafskog društva;
- c) nestalnih obalnih radnika koji nisu članovi posade;
- d) lica zapošljena u lukama, koja obično nisu zapošljena na moru.

Član 3.

1. Nijedno lice, na koje se primenjuje ova konvencija neće moći da se zaposli na brodu za koji važi ova konvencija, ako ne podnese uverenje o svojoj fizičkoj sposobnosti za rad koji treba da obavlja na moru; to uverenje treba da potpiše lekar ili u slučaju uverenja koje se odnosi samo na vid, lice koje su nadležne vlasti ovlastile da izdaje takva uverenja.

2. Međutim, za vreme od dve godine posle stupanja na snagu ove konvencije na predviđenoj teritoriji, može da bude primljeno na posao svako lice koje podnese dokaze o zapošljenju koje je trajalo dosta dugo, u toku dve godine pre primanja na posao, na pomorskom brodu na koji se primenjuje ova konvencija.

Član 4.

1. Posle konsultovanja sa zainteresovanim organizacijama brodovlasnika i pomoraca, nadležna vlast odrediće kakav lekarski pregled treba obaviti i podatke koje treba uneti u uverenje.

2. Prilikom određivanja prirode pregleda treba voditi računa o starosti predviđenog lica i o vrsti rada koji treba da vrši.
3. Lekarsko uverenje treba da potvrđuje, i to:

a) da su sluh i vid tog lica, tj. - ako je reč o licu koje treba da bude zapošljeno na palubi (sem izvesnog specijalizovanog osoblja čija se sposobnost za rad koji treba da obavlja ne smanjuje zbog daltonizma), njegovo razlikovanje boja - zadovoljavajući;

b) da nosilac uverenja ne boluje ni od kakve bolesti koja bi se pogoršala u službi na moru ili zbog čega ne bi bio podesan za ovu službu, ili koja bi bila opasna po zdravlje drugih lica na brodu.

Član 5.

1. Lekarsko uverenje važiće za period koji ne prelazi dve godine, računajući od dana kad je izdato.
2. Ukoliko se lekarsko uverenje odnosi na razlikovanje boja, važiće za period koji ne prelazi dve godine računajući od dana kad je izdato.
3. Ako period za koji uverenje važi ističe u toku jednog putovanja, ono će ostati na snazi do završetka putovanja.

Član 6.

1. U slučaju hitnosti, nadležna vlast može da dozvoli zapošljenje jednog lica samo za jedno putovanje, iako ovo nije u saglasnosti sa prethodnim propisima.
2. U takvim slučajevima, uslovi primanja na posao moraju biti isti kao oni predviđeni za pomorce iz te kategorije koji poseduju lekarsko uverenje.
3. Zapošljenje, koje je prema ovom članu dozvoljeno, neće se ni u jednom slučaju moći naknadno smatrati kao da odgovara odredbama [člana 3](#).

Član 7.

Umesto izdavanja lekarskog uverenja, nadležna vlast može dozvoliti podnošenje dokaza, na način koji će biti propisan, da je uverenje propisno izdato zainteresovanom.

Član 8.

Treba preduzeti mere da se dozvoli svakom licu, kojem je posle pregleda odbijeno izdavanje uverenja, da ga ponovno pregleda jedan ili više lekarskih arbitara, nezavisnih od svakog brodovlasnika ili od svake organizacije brodovlasnika ili pomoraca.

Član 9.

Posle konsultovanja sa organizacijama brodovlasnika i pomoraca, nadležna vlast može da se oslobodi bilo koje funkcije koja joj na osnovu ove konvencije pripada, prenoseći čitavo pitanje ili jedan deo u nadležnost organizacije ili vlasti koja vrši iste funkcije za sve pomorce.

Član 10.

Ratifikacije ove konvencije biće podnesene generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada koji će ih registrovati.

Član 11.

1. Ova konvencija obavezuje samo one države članice Međunarodne organizacije rada čiju ratifikaciju bude registrovao generalni direktor.

2. Ova će konvencija stupiti na snagu šest meseci od dana kad budu registrovane ratifikacije sedam sledećih zemalja: Sjedinjenih Američkih Država, Argentine, Australije, Belgije, Brazila, Kanade, Čilea, Kine, Danske, Finske, Francuske; Ujedinjenog Kraljevstva Velike Britanije i Severne Irske, Grčke, Indije, Irske, Italije, Norveške, Holandije, Poljske, Portugala, Švedske, Turske i Jugoslavije, podrazumevajući da od ovih sedam zemalja najmanje četiri treba da poseduju trgovačku mornaricu od najmanje milion registarskih tona bruto nosivosti. Svrha je ove odredbe da olakša, podstakne i ubrza ratifikaciju ove konvencije od strane država članica.

3. Posle toga, ova konvencija stupiće na snagu za svaku državu članicu šest meseci od dana kad njena ratifikacija bude registrovana.

Član 12.

1. Svaka država članica koja je ratifikovala ovu konvenciju može da je otkáže po isteku perioda od 10 godina od dana početnog stupanja na snagu Konvencije, aktom upućenim generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada koji on registruje. Otkaz će početi da proizvodi dejstvo godinu dana posle njegove registracije.

2. Svaka država članica koja je ratifikovala ovu konvenciju i koja se, u roku od jedne godine po isteku perioda od deset godina pomenutog u prethodnom paragrafu, ne bude koristila pravom otkaza predviđenim u ovom članu biće vezana za novi period od deset godina i moći će, zatim, da otkáže ovu konvenciju po isteku svakog perioda od deset godina u uslovima predviđenim u ovom članu.

Član 13.

1. Generalni direktor Međunarodnog biroa rada notifikovaće svim državama članicama Međunarodne organizacije rada registrovanje svih ratifikacija i otkaza koje mu budu uputile države članice Organizacije.

2. Notifikujući državama članicama Organizacije registrovanje poslednje ratifikacije potrebne za stupanje Konvencije na snagu, generalni direktor skrenuće pažnju državama članicama Organizacije na to kog dana će ova konvencija stupiti na snagu.

Član 14.

Generalni direktor Međunarodnog biroa rada dostaviće generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija u cilju registrovanja, saglasno članu 102. Povelje Ujedinjenih nacija, potpuna obaveštenja u pogledu svih ratifikacija i svih otkaza koje bude registrovao saglasno prethodnim članovima.

Član 15.

Po isteku svakog perioda od deset godina, računajući od stupanja na snagu ove konvencije Administrativni savet Međunarodnog biroa rada treba da podnese Opštoj konferenciji izveštaj o primeni ove konvencije i odlučuje da li

je potrebno da se u dnevni red Konferencije unese pitanje njene potpune ili delimične revizije.

Član 16.

1. U slučaju da Konferencija bude usvojila novu konvenciju o potpunoj ili delimičnoj reviziji ove konvencije, ako novom konvencijom ne bude drukčije određeno:

a) ratifikacija od strane jedne države članice nove revidirane konvencije, povlači sobom punopravno, bez obzira na gornji [član 12.](#) neposredni otkaz ove konvencije, uz rezervu da nova revidirana konvencija stupi na snagu;

b) počev od dana stupanja na snagu nove revidirane konvencije, ova konvencija prestaje da bude otvorena za ratifikaciju država članica.

2. Ova konvencija ostaće u svakom slučaju na snazi u svojoj formi i sadržini za države članice koje je budu ratifikovale, a koje ne budu ratifikovale revidiranu konvenciju.

Član 17.

Francuski i engleski tekst ove konvencije su podjednako verodostojni.

Član 2.

Ova uredba stupana na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu SFRJ".

R. s. br. 30
10. marta 1966. godine

Beograd
Savezno izvršno veće
Predsednik,
Petar Stambolić, s. r.